

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Press och information

PRESSMEDDELANDE nr 99/07

den 18 december 2007

Domstolens dom i mål C-101/05

Skatteverket mot A

EG-DOMSTOLEN KLARGÖR TILLÄMPNINGEN AV PRINCIPEN OM FRI RÖRLIGHET FÖR KAPITAL I FÖRHÅLLET MELLAN MEDLEMSSTATERNA OCH TREDJELÄNDER

När en medlemsstat för beviljandet av en skattefördel kräver att vissa villkor skall vara uppfyllda, och detta bara kan kontrolleras genom erhållande av information från tredjeländer, är det i princip berättigat att denna medlemsstat nekar beviljande av fördelen om det visar sig vara omöjligt att erhålla informationen från nämnda land.

Utdelning i form av andelar i ett dotterbolag som ett aktiebolag hemmahörande i Sverige eller i en annan medlemsstat i EES¹ lämnar till skattskyldiga personer med hemvist i Sverige är skattefri för dem enligt den svenska lagstiftningen, samtidigt som lagen inte medger någon sådan skattefrihet för utdelning som härrör från ett bolag hemmahörande i ett tredjeland som inte är medlem i EES, såvida inte detta tredjeland har ingått en överenskommelse med Sverige som innehåller en artikel om informationsutbyte.

A äger aktier i bolaget X som har sitt säte i Schweiz och som överväger att dela ut aktier i ett av sina dotterbolag. A ansökte om förhandsbesked hos Skatterättsnämnden och frågade om skattefrihet förelåg för utdelningen. Skatterättsnämnden svarade att den av X övervägda utdelningen skulle vara skattefri, med tillämpning av fördragets bestämmelser om fri rörlighet för kapital.

Skatteverket, som fann dessa bestämmelser oklara när det gäller kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer, överklagade Skatterättsnämndens beslut hos Regeringsrätten, som har begärt ett förhandsavgörande från Europeiska gemenskapernas domstol avseende frågan om den svenska lagstiftningen är förenlig med gemenskräkten.

När det gäller kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer erinrar domstolen inledningsvis om att bestämmelserna om fri rörlighet för kapital kan återopas vid nationell

¹ Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) är ett associeringsavtal som undertecknades i maj år 1992 mellan, å ena sidan, Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och, å andra sidan, de tre medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA), Island, Norge och Liechtenstein.

domstol och medföra att nationella föreskrifter som står i strid med den fria rörligheten för kapital inte skall tillämpas, oavsett vilken kategori av kapitalrörelser som är i fråga.

Domstolen delar uppfattningen att ändamålet med liberaliseringen av kapitalrörelser till eller från tredjeländer kan vara ett annat än genomförandet av den inre marknaden, och bland annat bestå i säkerställandet av trovärdigheten för den gemensamma gemenskapsvalutan på världens finansmarknader och bevarandet av finansiella centra av global betydelse i medlemsstaterna. Den konstaterar dock att medlemsstaterna valt att stadga principen om fri rörlighet för kapital i samma artikel i EG-fördraget och i samma ordalag såväl för kapitalrörelser inom gemenskapen som för kapitalrörelser mellan gemenskapen och tredjeland, men att samtidigt föreskriva specifika skyddsbestämmelser och undantag i fråga om kapitalrörelser till eller från tredjeländer.

Enligt domstolen kan inte omfattningen av denna rätt för medlemsstaterna att tillämpa vissa för kapitalrörelserna restriktiva åtgärder fastställas utan hänsyn till den omständigheten att **kapitalrörelserna till eller från tredjeländer sker i ett annat rättsligt sammanhang än de som äger rum inom gemenskapen**. En medlemsstats beskattning av ekonomisk verksamhet med gränsöverskridande inslag som bedrivs inom gemenskapen är sålunda inte alltid jämförbar med beskattningen av ekonomisk verksamhet som har koppling till förhållandet mellan medlemsstaterna och tredjeland, på grund av den grad av rättslig integration som råder mellan Europeiska unionens medlemsstater, bland annat i form av gemenskapslagstiftning om samarbete mellan nationella skattemyndigheter. Enligt domstolen kan det inte heller uteslutas att en medlemsstat kan visa att en restriktion för kapitalrörelser till eller från tredjeländer är motiverad av ett visst skäl, under omständigheter där detta skäl inte med giltig verkan skulle kunna motivera en restriktion för kapitalrörelser mellan medlemsstater.

Därefter konstaterar domstolen att en sådan lagstiftning som den svenska leder till att skattskyldiga personer med hemvist i Sverige avhålls från att investera sitt kapital i bolag som är hemmahörande utanför EES. Eftersom den utdelning som de lämnar till personer med hemvist i Sverige i skattehänseende behandlas mindre förmånligt än utdelning från ett bolag hemmahörande i en stat inom EES, är nämligen aktierna i dessa bolag mindre attraktiva för investerare med hemvist i Sverige än aktier i bolag hemmahörande i en sådan stat. **En sådan lagstiftning medför alltså en restriktion för kapitalrörelserna mellan medlemsstaterna och tredjeländer.**

Domstolen erinrar emellertid om att **behovet av att upprätthålla en effektiv skattekontroll utgör tvingande hänsyn till allmänintresset som kan rättfärdiga en sådan begränsning**, om den ifrågavarande åtgärden är förenlig med proportionalitetsprincipen på så sätt att den skall vara ägnad att säkerställa att det eftersträlvade målet uppnås, och den får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet i fråga.

Domstolen påpekar i detta avseende att en medlemsstat inte kan åberopa att det saknas möjlighet att begära handräckning från en annan medlemsstat i samband med en utredning eller insamling av information som sker i syfte att motivera nekandet av en skattefördel. Med hänsyn till det annorlunda sammanhang som gäller för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer kan dock detta synsätt inte tillämpas i sin helhet på kapitalrörelser till eller från tredjeländer.

Domstolen konstaterar nämligen att när lagstiftningen i en medlemsstat innebär att en skattefördel kan beviljas endast om vissa villkor är uppfyllda och kontrollen av att så är fallet bara kan ske genom erhållande av uppgifter från de behöriga myndigheterna i ett tredjeland, **har denna medlemsstat i princip rätt att neka beviljandet av denna fördel om det**, bland annat på grund av att det inte finns någon avtalsförpliktelse för detta tredjeland att tillhandahålla information, **visar sig vara omöjligt att erhålla denna information från nämnda land.**

Det ankommer på Regeringsrätten att pröva huruvida den svenska skatteförvaltningen kan kontrollera att de villkor som uppställs i inkomstskattelagen för skattefri utdelning är uppfyllda, och om det avtal som Sverige har ingått med Schweiz möjliggör för nämnda skatteförvaltning att inhämta den information den behöver.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Meddelandet finns tillgängligt på följande språk: CS, DE, EN, ES, EL, FR, HU, IT, NL, PL, SK, SV

*Domen i fulltext finns tillgänglig på domstolens webbplats
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SV&Submit=rechercher&numaff=C-101/05>
i regel från kl. 12.00 (CET) på dagen för avkunnandet.*

*För ytterligare upplysningar, var vänlig kontakta Gitte Stadler
Tel: (00352) 4303 3127, fax: (00352) 4303 3656*